

**PROFESOR TJELESNE I ZDRAVSTVENE KULTURE ALBINO REDŽIĆ O LJETOS ODRŽANIM
EUROPSKIM SVEUČILIŠNIM IGRAMA TE BUDUĆNOSTI SVEUČILIŠNOG SPORTA**

RIJEKA OČEKUJE NOVA „ZLATA“

P

rofesoru tjelesne i zdravstvene kulture na Pomorskom fakultetu Sveučilišta u Rijeci Albinu Redžiću, mag. cin. dodijeljena je nedavno nagrada "Honor of Merit", koju za zasluge u području razvoja tjelesnog odgoja dodjeljuje međunarodna udruga za tjelesni odgoj Federation Internationale D'Education Physique – FIEP, te mu je uručena spomen medalja za doprinos cjeloživotnom

obrazovanju učitelja tjelesnog odgoja u Hrvatskoj. Nagrada je uručena na svečanosti otvaranja 25. Ljetne škole kineziologa 28. lipnja 2016. u Poreču.

Sport postaje organizirana mogućnost za privremeni bijeg od svakodnevnih problema, oaza druženja i zabava – Albino Redžić

Vjerujem da će protekle Igre ostati vjetar u leđa koji će nas poticati da ostvarimo dugogodišnju želju da Kampus postane mjesto na kojemu će biti sportski objekti, gdje će studenti ostvarivati rezultate koji će konkurirati za neka nova „zlata“

Profesor Redžić, završio je Fakultet za fizičku kulturu u Zagrebu. Po završetku studija iskustvo stječe kao trener u Plivačkom i vaterpolo klubu "Primorje" Rijeka, predavač tjelesne i zdravstvene kulture u Tehničkom školskom centru Rijeka, stručni suradnik, predavač te viši predavač znanstvenog područja kineziologije za nastavni kolegij tjelesna i zdravstvena kultura na Pomorskom fakultetu u Rijeci. Kao nedvojbeni dokaz zasluga profesora Redžića za razvoj intelektualnog i sportskog života grada Rijeke mogu se istaknuti ponajprije njegova članstva u raznim udrugama i sportskim klubovima na području grada Rijeke kao i šire gdje je volonterskim, ali stručnim temeljima pridonosio odgoju mladih našega grada. O njegovom stručnom, nastavnom, humanom, sportskom, angažmanu govore i brojne nagrade dobivene od relevantnih udruga i Institucija kineziološke struke u Hrvatskoj i Sloveniji. Kada je u pitanju dignitet kineziološke struke beskompromisni je kineziolog sa jasnim, kratkim i odlučnim stavovima. Poseban doprinos očituje se u njegovom intrinzičnom motiviranju studenata u nastavi studenata. Voditelj je studenata, dijelom i trener sa brojnih studentskih, međunarodnih i domaćih sportskih natjecanja sa 171 odličjem. Organizator je brojnih međunarodnih i domaćih sportskih natjecanja. Osnivač je i predsjednik Organizacijskog i regatnog odbora Riječka regata Pomorskog fakulteta u mornarskom veslanju od 1999.-2010. U razdoblju od 2010. do 2012. bio je predstojnik Katedre za društvene znanosti Pomorskog Fakulteta Sveučilišta u Rijeci. Osnivač je i prvi predsjednik Udruge kineziologa Sveučilišta u Rijeci.

Objavio je 3 znanstvena i 90 stručna članka iz

područja aplikativne, edukativne, sportsko-kreativne, kineziterapeutske i agonističke kineziologije te opće, socijalne i pomorske medicine, fizikalne terapije, metodike tjelesne i zdravstvene kulture, natjecanja u sportu, slobodnog vremena studenata i pomoraca, kineziološke psihologije i riječkog visokog školstva.

Sustavno vježbanje

Osvrćući se na nedavno završene Europske sveučilišne igre Zagreb-Rijeka 2016. najveće su sportsko sveučilišno natjecanje u Europi, te najveći sportski događaj ikada organiziran u hrvatskoj povijesti, po broju natjecatelja veći čak od Univerzijade 1987. i Mediteranskih igara u Splitu 1979., prof. Redžić istaknuo je kako smo organi-

zacijom ovih igara svima poslali poruku o tomu da sveučilišni sport treba postati sastavnim dijelom razvojnih planova svih sveučilišta. Posebno je značajno, dodao je, kako je u Igre uključena populacija studentica i studenata s invaliditetom.

-Kako bi sveučilišni sport zaživio u pravom smislu te riječi potrebno je primijeniti „prokušani

princip“ izgradnje Kampus, naime, multidisciplinarnim predpripremnim, pa pripremnim timovima željnim realizacije, stvoriti preduvjete za povlačenje bespovratnih, materijalnih sredstava EU fondova za sveučilišne sportske objekte. Je li Sveučilište vlasnik plivačkog bazena, atletske staze, sportske dvorane ili nije, bitno je, jer model „otvorenih vrata“ za studentsku nastavu, rekreaciju i sport od 0-24 sata omogućava ostvarivanje raznovidnih ciljeva izuzetno bitnih za razvoj populacije, odnosno naše budućnosti. Osnovni cilj svih vrsta tjelesnog vježbanja je unapređenje zdravlja uz istovremeno sprečavanje preranog pada pojedinih antropoloških karakteristika i motoričkih znanja. U studentskoj nastavi cilj je sustavno tjelesno vježbanje sa sustavnim poticanjem razvoja temeljnih i specifičnih motoričkih znanja i sposobnosti, uvažavajući biopsihosocijalni intergret svakog pojedinca sa svojim duševnim, tjelesnim i socijalnim stanjem. Kineziterapija, odnosno sustavno liječenje tjelesnim vježbanjem ima za cilj poboljšanje funkcioniranja dijela organizma ili cijeloga organizma. Kineziološka rekreacija je usmjerena na očuvanje zdravlja organizma, socijalizaciju, osmišljavanje slobodnog vremena, postizanje osjećaja zadovoljstva, a bez težnje dostizanja maksimalnih motoričkih dostignuća, s

ekonomskom dobiti i pobjedom u nadmetanju, natjecanju. Dijametralno suprotan od nastave, rekreacije i kineziterapije je cilj sporta: isključiva pobjeda po svaku cijenu, jer je u „igri“ ogromna materijalna dobit. Uočili smo ova četiri raznolika područja prema ciljevima, no oni se razlikuju bitno i po metodama rada. Zato i postoji naša znanost o zakonitostima upravljanja procesima tjelesnog vježbanja te pozitivnim posljedicama djelovanja tih procesa na svaki ljudski organizam, pojašnjava profesor Redžić.

Sport i društvo

Europske sveučilišne igre događaj su od iznimnog značenja koji će prije svega promicati našu državu i naše gostoprimitstvo u cijeloj Europi. Pozitivan utjecaj sporta na društvo, pogotovo onog akademskog, je nemjerljiv. Sveučilišni sport potrebno je koristiti za razvoj identiteta koji će naša sveučilišta i naše gradove na svjetskim kartama prikazivati u što boljem svjetlu. Europske sveučilišne igre pružaju upravo to i zato su one puno više od sportskog natjecanja, navodi profesor Redžić dodajući:

- Gotovo cijeli život sam u kineziološkoj nastavi, te najviše u sportu učenika i studenata. Svi dobro znamo što znači sport posebno za mlade ljude. Osim tjelesnih koristi, sport ispunjava i naše psihološke potrebe. Uči nas onomu što nam je

u životu od velike važnosti - kako raditi u timu. Kroz sport se lijepo uči kako surađivati s drugima radi postizanja zajedničkog cilja. U kasnijoj dobi sport nekima služi kao svojevrsni ispušni ventil, drugi se natječu na veteranskim natjecanjima raznih razina, od gradskih, županijskih, državnih, međunarodnih, pa do svjetskih prvenstava. Danas užurbani način života obogaćen sportskom aktivnošću potiče razvoj homo alienacusa roboticusa midusa odnosno otuđenog stroja novca. Samo najjačima u duševnom, tjelesnom i društvenom blagostanju, sport postaje organizirana mogućnost za privremeni bijeg od svakodnevnih problema, oaza druženja i zabava, ostali nestaju, jer piramidalni sustav sporta je nemilosrdan kaže prof. Redžić.

Sportsko-kreativnim vježbanjima ulažemo u zdravlje, naravno elektivnošću ponudjenih, raznovidnih, tjelesnih aktivnosti, zaključuje prof. Redžić izražavajući vjeru da će ove Igre ostati vjetar u leda koji će nas poticati da ostvarimo dugogodišnju želju da Kampus postane mjesto na kojemu će biti sportski objekti, gdje će studenti ostvarivati rezultate koji će konkurirati za neka nova „zlata“, ali na kojima će i svi djelatnici sveučilišta moći rekreativno baviti se nekim od sportova koji im „leže“.

Elvira
MARINKOVIĆ ŠKOMRLJ

Američki i europski sport

Na pitanje koja je razlika između američkog i europskog sveučilišnog sporta prof. Redžić pojašnjava kako je osnovna razlika u tomu što se u američki sveučilišni sport ulagalo dugo, dugo vremena te i dalje ulaže multidisciplinarno od različitih investitora.

-Usporedimo li američke i europske sveučilišne igre po broju gledatelja, navijanja i navijača uočiti ćemo nesrazmjernost između punih i praznih tribina, buke i tišine, razvijenog sveučilišnog sportskog organizma i onoga koji se razvija. Njihov sustav natjecanja utemeljen je na profitu. Kod njih svako sveučilište ima sportske dvorane, bazene, atletske staze... i igrališta. Ako se vratimo unatrag 28 godina na zagrebačku Univerzijadu, kada smo prvi puta u Hrvatskoj dobili 4 objekta - sportske dvorane, i ako pogledamo sva hrvatska sveučilišta, možemo reći da objekata za sveučilišni sport i nema. Ipak, rezultati su fantastični, s obzirom na to da smo mi većinom u tim prostorima „podstanari“. Takvi bi objekti trebali postojati i poput moderne crkve okupljati ljude, svih dobnih skupina i onda bismo mi bili sveučilište jednog zapadnog tipa. Imamo jaz između onoga što imamo, što bi trebali i onoga što smo dobili...Primjerice, naše rukometašice, gdje je kapetanica naša studentica Pomorskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, osvojile su zlato, no one su u biti članice jakoga riječkog kluba, a ne sveučilišnoga. Taj njihov entuzijazam na neki je način je bio doslovno davanje više od sto posto svojih mogućnosti. I konačno, kada govorimo o američkom sveučilišnom sportu zanimljiv je i podatak da samo dva posto studenata sportaša završe kao profesionalni sportaši. Oni nisu razvili sustav zbog talentiranih sportaša, već zbog ostvarenog ekonomskog profita kojega donose samo najbolji od najboljih, interesa zajednice, tvrtki, lobija, medija, bogatih pojedinaca.